

Nr 680

Av herr Sjölin, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 88, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt.

Såsom ofta påtalats i riksdagen under senare år har skattetrycket i avsevärd grad skärpts genom inflationen. Särskilt har denna skatteskärpning drabbat de lägre inkomstagarna. I proposition nr 88 har Kungl. Maj:t lagt fram förslag som syftar till att neutralisera den skatteskärpande effekten och inflationen under senare år. Helt förmår det i propositionen framlagda förslaget dock inte nå detta syfte. Den föreslagna skattesänkningens omfattning skall emellertid inte beröras i detta sammanhang. Framställningen i denna motion kommer i första rummet att begränsa sig till förslaget tekniska utformning.

Till grund för propositionen, som innefattar ett förslag till nya skalor för bestämmande av den statliga inkomstskatten för fysiska personer, har legat ett av 1955 års statsskatterevison utarbetat betänkande. Den i propositionen föreslagna skatteskalen överensstämmer helt med ett av de tre förslag till nya skatteskalar, som nyssnämnda utredning framlagt (det s. k. mellanalternativet).

I stort sett bör de föreslagna nya skalorna enligt min uppfattning kunna accepteras. I vissa avseenden bör dock enligt min mening smärre justeringar övervägas. Det måste nämligen anses som mindre välbetänkt att såsom föreslagits i propositionen steget i procenttalen från skalans proportionella del till det närmaste däröver liggande skiktet göres så stort som sex enheter. Ett så stort steg i skalan gör det nämligen svårare att bredda det proportionella bottenskiktet, vilket allmänt anses som ett önskvärt framtidsmål. Även i vissa delar i övrigt företer de föreslagna skalorna en påfallande ojämn utveckling. Jag vill hänvisa till nedan intagna tablå, som bl. a. visar intervallernas storlek mellan procenttalen för de olika inkomstkikten i dels den nu tillämpade skalan och dels den i propositionen föreslagna.

Här påtalade ojämnheter i de föreslagna skalorna har varit kända för utredningsmännen. De har emellertid, såsom framgår av ett uttalande i betänkandet å sid. 69, ansett sig så bundna i kostnadshänseende av de av Kungl. Maj:t utfärdade direktiven för utredningsarbetet, att de inte ansett sig böra föreslå de ytterligare justeringar av skalan som i och för sig även enligt deras egen mening varit önskvärda. Detta ställningstagande från utredningsmännens sida kan förstås, då de otvivelaktigt varit hårt bundna av

direktiven. Mot bakgrunden av den nu inträdda statsfinansiella situationen, vilken var okänd då utredningen framlade sitt förslag, bör nyss nämnda kostnadsmässiga hänsyn kunna träda mera i bakgrunden. Önskemålet att erhålla en i tekniskt avseende så väl avvägd skala som möjligt bör väga tyngre. Det bör påpekas, att det ytterligare skattebortfall för statskassan det kan bli fråga om håller sig under 40 miljoner kronor för helt budgetår och vid ca 13 miljoner kronor det första budgetåret.

I propositionen (sid. 42) omtalar departementschefen att det inom departementet »företagits vissa undersökningar rörande möjligheterna att åstad-

Nu gällande skatteskalor för statlig inkomstskatt, i proposition nr 88 föreslagna skalor samt i denna motion föreslagna justeringar.

Beskattningsbar inkomst i 1000-tal kr.	Gällande grundskala			Kungl. Maj:s förslag i prop. 88			Här framlagt förslag		
	Med uttagningsprocenten			Procent-tal	Inter-vall	Minskning antal enheter från nuvarande kol. 4	Procent-tal	Inter-vall	Minskning antal enheter från nuvarande kol. 4
	100		110						
	Procent-tal	Inter-vall	Procent-tal	Procent-tal	Inter-vall	Minskning antal enheter från nuvarande kol. 4	Procent-tal	Inter-vall	Minskning antal enheter från nuvarande kol. 4
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
<i>Gift skattskyldig</i>									
0— 4.....	12	0	13,2	11	0	2,2	11	0	2,2
4— 0.....	12	0	13,2	11	0	2,2	11	0	2,2
6— 8.....	12	4	13,2	11	6	2,2	11	5	2,2
8— 10.....	16	4	17,6	17	4	0,6	16	5	1,6
10— 12.....	20	5	22	21	6	1,0	21	5	1,0
12— 10.....	25	5	27,5	27	4	0,5	26	5	1,5
16— 20.....	30	5	33	31	6	2,0	31	5	2,0
20— 30.....	35	5	38,5	37	6	1,5	36	6	1,5
30— 40.....	40	5	44	43	6	1,0	42	6	2,0
40— 60.....	45	5	49,5	48	5	1,5	48	6	1,5
60— 100.....	50	5	55	54	6	1,0	54	6	1,0
100— 150.....	55	5	60,5	59	5	1,5	59	5	1,5
150— 200.....	60	5	65	65	6	0	65	6	1,5
200—	65	5	65	65	0	0	65	0	0
<i>Ensamstående skattskyldig</i>									
0— 4.....	12	4	13,2	11	6	2,2	11	5	2,2
4— 6.....	16	4	17,6	17	5	0,6	16	5	1,6
6— 8.....	20	4	22	22	3	0	21	4	1,0
8— 10.....	24	3	26,4	25	3	1,4	25	3	1,4
10— 12.....	27	3	29,7	28	4	1,7	28	4	1,7
12— 16.....	30	4	33	32	4	1,0	32	4	1,0
16— 20.....	34	4	37,4	36	5	1,4	36	4	1,4
20— 30.....	38	4	41,8	41	4	0,8	40	4	1,8
30— 40.....	42	4	46,2	45	4	1,2	45	5	1,2
40— 60.....	46	4	50,6	49	4	1,6	49	4	1,6
60— 100.....	50	5	55	54	5	1,0	54	5	1,0
100— 150.....	55	5	60,5	59	5	1,5	59	5	1,5
150— 200.....	60	5	65	65	6	0	65	6	0
200—	65	5	65	65	0	0	65	0	0

komma en jämnare skala med en lägre stegring av skatteuttaget vid steget mellan botten-skiktet och det närmast däröver liggande skiktet. Det skulle därvid enligt departementschefen ha legat närmast till hands att sänka uttaget dels i skalan för gifta från 17 till 16 procent i andra skiktet samt från 27 till 26 procent i fjärde skiktet och dels i skalan för ensamstående likaledes från 17 till 16 procent i andra skiktet samt från 22 till 21 procent i tredje skiktet». Av kostnadsskäl anser sig departementschefen dock böra avstå från dessa i och för sig befogade justeringar. De skulle vålla ett inkomstbortfall av drygt 30 miljoner kronor.

För min del anser jag inte att nyssnämnda kostnadsskäl bör tillmätas en så avgörande betydelse. En justering av de föreslagna skalorna enligt de linjer finansministern skisserat vore synnerligen befogad. Jag vill därför här föreslå att det i propositionen framlagda förslaget av riksdagen justeras på sätt departementschefen angivit. För att även i övrigt erhålla jämnare skalor vill jag vidare föreslå att — för gifta — procentalen för beskattningsbara inkomster mellan 20 000 och 30 000 kronor och 30 000 och 40 000 kronor sänkes med ytterligare en enhet till 30 resp. 42 samt att — för ensamstående — procenttalet för beskattningsbara inkomster mellan 20 000 och 30 000 kronor fastställs till 40. Skattebortfall till följd av dessa justeringar kan beräknas till ca 39 milj. kronor för helt år. De av mig föreslagna skalorna redovisas i deras helhet i vidstående tablå.

Under hänvisning till ovan anförda får jag således föreslå,

1. att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 88 med förslag till nya skalor för bestämmande av statlig inkomstskatt för fysiska personer måtte besluta — beträffande gift skattskyldig — fastställa procenttalet för beskattningsbara inkomster mellan 8 000 och 10 000 kronor till 16, för inkomster mellan 12 000 och 16 000 kronor till 26, för inkomster mellan 20 000 och 30 000 kronor till 36 och för inkomster mellan 30 000 och 40 000 kronor till 42 samt — för annan skattskyldig — fastställa procenttalet för beskattningsbara inkomster mellan 4 000 och 6 000 kronor till 16, för inkomster mellan 6 000 och 8 000 kronor till 21 och för inkomster mellan 20 000 och 30 000 kronor till 40, i samtliga fall innebärande en sänkning i jämförelse med Kungl. Maj:ts förslag med en enhet, samt

2. att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningstext.

Stockholm den 4 april 1956

Bengt Sjölin